

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: **R. V.**
bytem X
zastoupen Mgr. Romanem Václavíkem, advokátem,
se sídlem Kvítková 4703, Zlín

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2023, č. j. MPSV-2022/182332-924/5,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Úřad práce České republiky – krajská pobočka ve Zlíně rozhodnutím ze dne 14. 9. 2022, č. j. 265453/22/ZL, zamítl žádost žalobce o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením ze dne 22. 6. 2022. Na základě posudku o zdravotním stavu dospěl k závěru, že žalobce je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jako „zákon o poskytování dávek“) v důsledku omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při interních a onkologických postiženích. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí Úřadu práce potvrdil.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Okresní správa sociálního zabezpečení Zlín vypracovala posudek ze dne 31. 8. 2022 podle kterého je žalobce osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, přičemž jde o zdravotní stav, který není uveden v příloze č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jako „prováděcí vyhláška“), ale svým funkčním postižením odpovídá zdravotnímu stavu uvedenému v odst. 1 písm. i) přílohy č. 4 k prováděcí vyhlášce - omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při interních a onkologických postiženích. Úřad práce na základě tohoto posudku vydal rozhodnutí, proti kterému se žalobce odvolal.
3. Z podnětu žalovaného byla schopnost pohyblivosti a orientace žalobce přezkoumána a zhodnocena posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Z jejího posudku ze dne 10. 1. 2023 plyne, že žalobce je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Má přiměřené duševní kompetence bez smyslové poruchy, která by omezovala orientaci a komunikaci. Dle psychiatrického vyšetření je jeho stav stabilní a je schopen řídit motorové vozidlo. V pohybové oblasti trpí poruchou chůze kombinované etiologie - postdiskotomický syndrom S1 vlevo a distální senzomotorická polyneuropatie. Chůzi má oslabenou, v dolní končetině trpí poruchou citlivosti, hybnost v pravé kyčli dle protézy. Porucha dynamiky páteře koreluje s operací páteře. Žalobce má omezený dosah chůze a chůzi po nerovném terénu. Ostatní onemocnění žalobce dle posudkové komise nesnižují schopnost pohyblivosti nebo orientace.
4. Na rozdíl od posudkového lékaře vyhodnotila posudková komise zdravotní postižení žalobce tak, aby lépe odpovídalo rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (postdiskotomickému syndromu S1 vlevo), tedy jako podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení uvedené v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k prováděcí vyhlášce - postižení páteře s často recidivujícími projevy nervosvalového dráždění a poruchou svalového korzetu nebo se ztuhnutím dvou úseků páteře.
5. K námitkám žalobce posudková komise uvedla, že dolní končetiny neztratily svou funkci, nejedná se o těžké omezení funkce dvou končetin ani o další (v posudku vyjmenovaná) onemocnění. Nálezy doložené v průběhu odvolacího řízení dle posudkové komise nepřinesly žádné skutečnosti, které by posudkové komisi nebyly známy.
6. Dle přesvědčení žalovaného posudková komise učinila svůj závěr na základě prostudované podkladové dokumentace s přihlédnutím k právním kritériím. Posudkový závěr vede shodně s prvním posudkovým závěrem k ponechání průkazu osoby se zdravotním

postižením označeného symbolem „TP“. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že po opětovném posouzení schopnosti pohyblivosti a orientace žalobce pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označeného symbolem „ZTP“ bylo zjištěno, že žalobce nemá na přiznání průkazu ZTP nárok.

III. Žaloba

7. Žalobce namítá, že se žalovaný nevypořádal se všemi potřebnými skutečnostmi pro rozhodnutí. Zároveň nesouhlasí se závěry znaleckého posudku. Posudkové lékařce byly známy podklady ohledně zdravotního stavu žalobce, přesto pochybila a osobně jej nevyšetřila. Pokud se rozhodla vycházet pouze z listinných podkladů, měla dostatečně odůvodnit, proč nevycházela např. i ze záznamu ze sociálního šetření ze dne 23. 6. 2022. Dále je rozporný závěr posudkové lékařky, že žalobce není uveden v příloze č. 4 k prováděcí vyhlášce, ale zároveň jeho zdravotní stav odpovídá odst. 1 písm. i) předmětné přílohy. Následně věc posuzovala posudková komise, ale své závěry jasně neodůvodnila, osobně nevyšetřila žalobce a nepřihlédla k operaci srdce z roku 2007 a páteře z roku 2014, o které navíc posudková komise opakovaně mylně uvedla, že se konala v roce 2000. Žalovaný a posudkoví lékaři nesprávně zhodnotili zdravotní stav žalobce a neodůvodnili jeho zařazení do odst. 1 prováděcí vyhlášky ani jeho změnu.
8. Současně žalobce žádá o vypracování nového posudku v otázce posouzení stupně závislosti a přikládá aktuální lékařské zprávy.

IV. Vyjádření žalovaného

9. S ohledem na rozdílnost kritérií a posuzovaných okolností u nároku na průkaz a příspěvku na péči dle žalovaného není na místě, aby v řízení o průkazu správní orgány zohledňovaly závěry sociálního šetření z řízení o příspěvku na péči. V obou řízeních je klíčové zejména objektivizované posouzení zdravotního stavu, při kterém posudková komise vychází z doložených lékařských zpráv. Posudková komise měla k dispozici veškerou dostupnou zdravotnickou dokumentaci, tuto řádně prostudovala a zohlednila v možném zákonném rozsahu. Své závěry dostatečně odůvodnila, k čemuž žalovaný odkázal na posudek posudkové komise. Nebylo nutné žalobce osobně vyšetřit.

V. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud ve věci rozhodl po ústním jednání, na kterém účastníci setrvali na svých návrzích.
11. Žaloba **není důvodná**.
12. Nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má dle § 34 odst. 1 zákona o poskytování dávek osoba „s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra.“
13. Způsob zkoumání naplnění podmínek pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením rozvíjí § 34 odst. 4 a 5 zákona o poskytování dávek, podle něhož se funkčními schopnostmi rozumí tělesné, smyslové a duševní schopnosti, znalosti a dovednosti nezbytné

pro schopnost pohyblivosti a orientace. Přitom se při posuzování funkčních schopností vychází ze srovnání se schopnostmi stejně staré fyzické osoby bez znevýhodnění a hodnotí se s využitím běžně dostupných kompenzačních pomůcek. Při hodnocení závažnosti funkčního postižení pohyblivosti a orientace pro účely nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením se vychází z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti nebo orientace.

14. Rozhodnutí správního orgánu závisí na posouzení zdravotního stavu, proto musí být zdravotní posudek (který je obligatorním důkazem v tomto řízení) náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý a srozumitelný i pro správní soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti. Posudek správního orgánu i soud hodnotí jako každý jiný důkaz, avšak lékařské posudky bývají v tomto typu řízení důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzují žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudků mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky pak spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2013, č. j. 3 Ads 74/2012-16, ze dne 2. 7. 2014, č. j. 3 Ads 108/2013-19, a ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50).
15. Předmětem sporu v nynější věci je otázka, zda zdravotní stav žalobce odpovídá středně těžkému funkčnímu postižení pohyblivosti dle § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek a omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při interních a onkologických postiženích srovnatelnému se zdravotním stavem uvedeným v odst. 1 písm. g) prováděcí vyhlášky, jak se podává z napadeného rozhodnutí, resp. zda žalovaný a posudkoví lékaři své závěry dostatečně odůvodnili.
16. Podle § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek *„středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu.“*
17. Podle § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek *„těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti.“*
18. Podle § 34b odst. 3 zákona o poskytování dávek se při posuzování podstatného omezení schopnosti pohyblivosti a orientace u zdravotního stavu, který není uveden v prováděcím právním předpise, hodnotí, kterému ze zdravotních stavů v něm uvedených funkční postižení odpovídá nebo je s ním funkčními důsledky srovnatelné.
19. Podle § 34b odst. 5 zákona o poskytování dávek se při hodnocení závažnosti funkčního postižení pohyblivosti a orientace pro účely nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením se vychází z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti nebo orientace.
20. Z hodnocení posudkové komise žalovaného vyplývá, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je komplex interních onemocnění, z nichž rozhodující význam mají bolesti páteře, hernie disku L5/S1 vlevo v roce 2014, distální senzomotorické polyneuropatie, plochonoží a TEP kyčelního kloubu v květnu 2022. Na

základě lékařských zpráv posudková komise zhodnotila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že má omezený dosah chůze a chůzi po nerovném terénu, což podstatně omezuje jeho schopnost pohyblivosti.

21. Krajský soud posudkové závěry, které se plně odrazily v odůvodnění napadeného rozhodnutí, zhodnotil z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti a dospěl k závěru, že pro účely posouzení omezení pohyblivosti žalobce poskytují dostatečný a přesvědčivý podklad napadeného rozhodnutí. Posudkové hodnocení samozřejmě mohlo být důkladnější, v tomto směru je třeba na žalovaného i posudkové komise soustavně apelovat. Stejně tak je třeba zopakovat, že na přesvědčivost posudkových závěrů nemá zásadní vliv uvedení toho, čím žalobce zcela zjevně netrpí.
22. Na druhou stranu jsou v posudkovém hodnocení obsaženy základní úvahy, prostřednictvím nichž posudková komise dospěla k závěru, že důsledkem nepříznivého zdravotního stavu žalobce je středně těžké omezení pohyblivosti a nikoliv těžké omezení pohyblivosti. Z úvah posudkové komise vyplývá, že žalobce má oslabenou chůzi, chodí o dvou francouzských holích, v dolní končetině trpí poruchou citlivosti, hybnost pravé kyčle je dána možnostmi protézy. Porucha dynamiky jeho páteře koreluje s operací páteře. Celkově má proto omezený dosah chůze a chůzi po nerovném terénu. Tyto závěry posudkové komise odpovídají shromážděné zdravotnické dokumentaci, jak je shrnuta v posudku, a nebylo zjištěno, že by byl žalobce v exteriéru schopen chůze pouze se značnými obtížemi, což je podmínkou těžkého omezení pohyblivosti dle § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek.
23. Požadavek žalobce, aby bylo při posuzování jeho zdravotního stavu pro účely nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením vycházeno také ze sociálního šetření provedeného v rámci řízení o příspěvku na péči, nemá oporu v právních předpisech. Na rozdíl od zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (srov. jeho § 25 odst. 3), zákon o poskytování dávek nestanoví, že se má při posouzení vycházet z výsledků sociálního šetření. Úřad práce při rozhodování o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením vychází z posudku příslušné okresní správy sociálního zabezpečení o posouzení schopnosti pohyblivosti a orientace (§ 35 odst. 3 zákona o poskytování dávek).
24. Dále žalobce označuje závěr posudkové lékařky za rozporný. Posudková lékařka v prvním posudku uvedla, že zdravotní stav není uveden v příloze č. 4 k prováděcí vyhlášce, nicméně odpovídá zdravotnímu stavu tam uvedenému pod odst. 1 písm. i). Nejedná se však o dva posudkové závěry, jak se domnívá žalobce, nýbrž o postup podle § 34b odst. 3 zákona o poskytování dávek, podle kterého se při posuzování podstatného omezení schopnosti pohyblivosti a orientace u zdravotního stavu, který není uveden v prováděcím právním předpise, hodnotí, kterému ze zdravotních stavů v něm uvedených funkční postižení odpovídá nebo je s ním funkčními důsledky srovnatelné. Nadto závěry posudkové lékařky byly v tomto ohledu změněny posudkovou komisí, která zdravotní stav žalobce přirovnala ke zdravotnímu stavu dle odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k prováděcí vyhlášce, a to z důvodu přítomnosti postdiskotomického syndromu S1 vlevo. K tomu žalobce namítá, že posudková komise neodůvodnila, proč zdravotní stav žalobce nepřirovnala ke zdravotnímu stavu podle odst. 2 písm. h) přílohy č. 4 k prováděcí vyhlášce, postižení páteře provázené těžkými parézami končetin nebo ztuhnutím tří úseků páteře nebo závažné deformity páteře s omezením exkurzí hrudníku. Krajský soud v tomto bodě opět souhlasí se žalobcem, že posudková komise mohla svůj závěr lépe odůvodnit. Nicméně z posudku vyplývá, že posudková komise považovala zdravotní stav žalobce za obdobný vůči zdravotnímu stavu uvedenému v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k prováděcí vyhlášce právě z důvodu přítomnosti

postdiskotomického syndromu S1 vlevo a zohlednila přitom i ostatní onemocnění žalobce. Odůvodnění, proč zdravotní stav žalobce není přirovnatelný ke všem ostatním zdravotním stavům vyjmenovaným v příloze č. 4 k prováděcí vyhlášce, právní úprava nevyžaduje. Naopak je vhodnějším přístupem odůvodnit, ke kterému je přirovnatelný a proč a tomu dle krajského soudu posudková komise dostala.

25. K tomu zbývá dodat, že rozdíl v lékařském posouzení v prvním stupni a v odvolacím řízení, spočívající v tom, že v prvním stupni bylo využito srovnání odst. 1 písm. i) přílohy č. 4 k prováděcí vyhlášce, zatímco v odvolacím řízení bylo využito srovnání odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k prováděcí vyhlášce, dle krajského soudu není natolik zásadní, aby měl vliv na přesvědčivost posudku a zákonnost napadeného rozhodnutí.
26. Co se týče námitky žalobce, že posudková komise nepřihlédla k provedeným operacím žalobce, nelze se s ní ztotožnit. Posudková komise do diagnostického souhrnu uvedla mimo jiné i operaci srdce v roce 2007, operaci páteře v roce 2014 a implantaci TEP kyčelního kloubu v květnu 2022. V samotném posudkovém zhodnocení se vyjádřila k vlivu a následkům operace páteře a implantace TEP kyčelního kloubu. Dále také uvedla, že je žalobce kardiopulmonálně kompenzovaný a nebyla u něj prokázána těžká srdeční nebo dechová nedostatečnost.
27. V této souvislosti dále žalobce poukazuje na to, že posudková komise vycházela z nesprávných informací, což dle něj vyplývá z uvedení roku operace páteře 2000 místo 2014. Vzhledem k současnému projednávání také jiné věci žalobce je podle něj zřejmé, že posudková komise pouze kopírovala své závěry. Posudková komise v druhém posudku skutečně uvedla rok operace páteře 2000, a to na jeho s. 4. V diagnostickém souhrnu a úvodu posudkového zhodnocení však uvedla rok 2014. Krajský soud má proto za to, že posudková komise vycházela ze správného roku konání operace páteře. Co se týče druhé věci žalobce, ta není předmětem nyní vedeného řízení, a proto se k ní krajský soud na tomto místě blíže nevyjadřuje.
28. Žalobce brojí též proti postupu posudkové lékařky a posudkové komise, které vydaly posudky, aniž by žalobce osobně vyšetřily. K osobnímu vyšetření posuzované osoby Nejvyšší správní soud ve své judikatuře opakovaně vyslovil, že toto vyšetření by mělo být pravidlem, od kterého se lze odchýlit pouze tehdy, je-li možno vypracovat jednoznačný, úplný a přesvědčivý posudek pouze na základě písemných podkladů. Případný odklon od tohoto pravidla musí být náležitě odůvodněn (viz rozsudek Nejvyššího správní soudu ze dne 17. 5. 2023, č. j. 6 Ads 100/2022-30, a tam odkazovaná judikatura). Posudková komise považovala dostupnou zdravotnickou dokumentaci za dostačující a neshledala důvod k osobní přítomnosti žalobce, o čemž jej informovala. Vycházela přitom taktéž ze žalobcem doložených lékařských zpráv. Zdravotnickou dokumentaci považovala za dostačující k projednání věci bez přítomnosti žalobce i k učinění posudkového závěru mimo jiné vzhledem k tomu, že mezi doloženými lékařskými nálezy nebyly rozpory, které by se týkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Posudková komise tedy dostatečně zdůvodnila, proč nepovažovala za potřebnou osobní přítomnost žalobce.
29. Z obdobných důvodů krajský soud nepovažoval za potřebné přistoupit k vypracování nového posudku v otázce zdravotního stavu žalobce, jak navrhuje v žalobě, neboť posudek posudkové komise považuje za dostatečný podklad napadeného rozhodnutí. Soud přitom v tomto typu řízení v případě námitek směřujících k posouzení zdravotního stavu hodnotí zejména úplnost a přesvědčivost závěrů posudkové komise, které jsou podkladem

rozhodnutí správního orgánu. Pokud závěry posudkové komise tyto požadavky splňují a o jejich správnosti nemá soud pochybnost, je možné z nich vycházet. V opačném případě soud zpravidla rozhodnutí správního orgánu zruší a přesně označí skutečnosti, tvrzení či jiná zjištění, k nimž se má posudková komise v dalším řízení vyjádřit a jakým způsobem má posudek o zdravotním stavu doplnit. Toto soud dodává proto, že ač není zjišťování skutkového stavu prostřednictvím znaleckého posudku vyhotoveného v soudním řízení vyloučeno, není pravidlem, a soud k němu přistoupí zejména v případě rozporů v posouzení posudkové komise a jiného lékařského posouzení. V nynější věci soud k dalšímu lékařskému zkoumání zdravotního stavu žalobce neshledal důvod, neboť nevyvstaly takové pochybnosti, které by tento postup odůvodňovaly. K žalobcem doloženým lékařským zprávám vydaným až po datu vydání napadeného rozhodnutí krajský soud dodává, že posudková komise vychází zásadně z toho, jaký je zdravotní stav žalobce podle zdravotnické dokumentace a případně osobního vyšetření v době posuzování. Pokud je odborným lékařským vyšetřením v budoucnu zdokumentováno zhoršení zdravotního stavu žalobce, je možné podat novou žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Tak je tomu i v případě žalobce, neboť z jím doložených lékařských zpráv sice vyplývá zjištění progresu degenerativních změn (lékařská zpráva z neurologie ze dne 2. 5. 2023 a lékařské záznamy z jí předcházejících vyšetření ze dne 28. 3. 2023 a 26. 4. 2023), nicméně nijak se nevyjadřují ani z nich nevyplývá, že by se vztahovaly také ke zdravotnímu stavu žalobce v době posuzování posudkovou komisí.

30. Krajský soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že v posudkovém hodnocení je zdravotní stav žalobce dostatečně popsán a zhodnocen a posudek posudkové komise, který byl stěžejním důkazem ve správním řízení, vycházel z lékařské dokumentace a splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti, které jsou na tento druh posudků kladeny. Uplatněné žalobní námitky krajský soud neshledal důvodnými.

VI. Závěr a náklady řízení

31. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ex lege (§ 60 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 14. listopadu 2023

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce

